

תקות מנהם

גליון מס'
229

עש"ק פרשת בשלח
ה' תהא שנת אל-על* – שנת
ביאת ה'משיח (בגימטריא)

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"א) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

בעז"ה

לחיות עם הזמן!

ספר נזיקין - ד'

מחזור כט שנה זך

יום ג' פרשת בשלח שבת שירה ו' שבט

ה' תהי שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)

סיום הלכות רוצח ושמירת נפש וכל ספר נזיקין

והתחלת ספר הי"ב – ספר קנין, הלכות מכירה

"ממיר" את הענינים הבלתי רצויים ועניני החולין ועושה אותם לקדושה [וכפי שאומר אד"ש מה"מ; שעתה הזמן "לשטוף" את העולם עם הרבה "עשה טוב"]. וכפי שיתבאר לקמן.

ספר "נזיקין" – עבודת התשובה

ב. ועד"ז, ענין זה כלול ומרומז גם בסיום של ההלכות הבאות ה' רוצח ושמירת הנפש שהוא הסיום של כל הספר נזיקין, שההלכה האחרונה המסיימת את הספר מדברת על ענין התשובה ומעלתה. ומעלת האנשים הפשוטים כמו שכותב, וז"ל: "שהתורה הקפידה על נפשות ישראל בין רשעים בין צדיקים מאחר שהם נלויים אל ה' ומאמינים בעיקר הדת, שנאמר ⁶ "אמור אליהם חי אני נאם ה' אלהים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחייה"; היינו שמדובר על מעלת היהודים, שהם מיועדים לעשות תשובה, ומעלת התשובה, היא שהופכת אותו מרשע גמור לצדיק גמור⁷, וממצב של רשעות ומיתה למצב של "וחי".

וכמו בה' חובל ומזיק שמסיים במילים "שהשליך והושיעם"; היינו שמצב ההשליך עצמו נהפך למצב של "והושיעם", עד"ז כאן במצב של מדרכו היינו דרך הרשע שהיא דרך הרוע והמיתה, היא עצמה ע"י התשובה נהפכת למצב של "וחי", ככללות ס' נזיקין, שהנזיקין עצמם נהפכים ל"ישועות"!

קרי"ס – המיצר נהפך למרחב

ג. וזהו הקשר לפרשיות בא ובשלח; שהתחילו את

חודש שבט – המרת העולם

א. בהמשך למ"ש בגליון הקודם (מס' 228) על הסיום של ההלכה הקודמת ה' חובל ומזיק, שתוכן הסיום והמילים המסיימות קשורים לתוכן כללות ענין ס' נזיקין, שנקרא ספר "ישועות", והמילים המסיימות את ה' חובל ומזיק הן "שהשליך-והושיעם"; היינו שההשכלה עצמה הנפילה – בגלות, נהפכת, "ירידה צורך עליה", ונהיית לגאולה ולישועה, שבאה דווקא ע"י הירידה מטה מטה, למעמקי הים והגלות ומשם עולה ונהפת לגאולה.

ומסביר אד"ש מה"מ¹ שזהו משמעות מאחז"ל בגמ'² "ישועות זה סדר נזיקין" שאין פירושו רק (כפי המפרשים) שע"י לימוד עניני סדר נזיקין, ניצלים ונושעים מהנזיקין, אלא שהנזיקין עצמם נהפכים לישועות שזהו ענין ועבודת התשובה, שהפגם והחיסרון עצמו נהפך למעלה גדולה, וע"י תשובה מאהבה ש"זדונות נעשו לו כזכויות"³

וענין עבודת התשובה, כתבנו ששיכת במיוחד לסיום חודש טבת והתחלת חודש שבט, שהופכים את הטבת לאבנים טובות ומאירות, וחודש שבט שייך לשבט "יוסף" שענינו "יוסף ה' לי בן אחר"⁴, שהופכים את ה"אחר" ל"בן", וכן צירוף חודש שבט קשור עם הפס' "המר ימירנו והי הוא"⁵ שפירושו הוא שהיהודי

¹ סה"ש היתשמי"ט עמ' 670

² שבת לא, א.

³ יומא פו, ב. ב"מ לג, ב.

⁴ ויצא לי, כ"ד.

⁵ בחוקותי כ"ז, לג.

⁶ יחזקאל לג, יא. (לג – הגילוי שבכל יהודי, יא – סיום ספר הי"א, כדלקמן שייך לבעלי תשובה).

⁷ קידושין מט, ב.

ההלכות בעש"ק פרי בא ומסיימים ביום ג' של פרי בשלח ששתיהן מדברות על גאולת מצרים והפיכת הגלות והצרה לישועה; יציאת מצרים עצמה היתה בפרי בא, ש"יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים על צבאותם". וההמשך וההשלמה של יציאת מצרים והישועה מה"מצור הימני", וממצב של ים ליבשה, כדברי המדרש⁸ שהגיעו ישראל במים עד צוארם, ומצב זה עצמו נהפך לגאולה וישועה עד ש"בני ישראל יוצאים ביד רמה", היינו המהפך מן הקצה אל הקצה, מתכלית הירידה והגלות, לתכלית העלי והשלימות, הגאולה, ע"ד כנ"ל עבודת התשובה וכללות ספר נזיקין, שע"י התשובה נהפכין הנזיקין עצמן לישועות, [וזה דומה לסיום ההלכות הקודמות "חובל ומזיק" שע"י שהשליך בים הושיעם, וכן סיום זה של כל ספר נזיקין, שמדבר על התשובה אפילו של הרשעים, ובמילים "בשוב רשע מדרכו וחייה"].

הפיכת ה"אחר ל"בן"

ד. וכל זה קשור גם בקשר חזק ונפלא לתחילת חודש שבט, כפי שאומר כ"ק אד"ש בשיחות שתוכנו וענינו של חודש שבט שהוא כנגד שבט יוסף; כי הרי י"ב החודשים הם כנגד י"ב השבטים, ואם מונים השבטים כפי סדר תולדותם אז יוסף נולד האחד עשר, ובמילא חודש שבט חודש ה-11, הוא כנגד שבט יוסף [משא"כ לדיעה בקבלה שבענין זה מונין החדשים לפי סדר קרבנות הנשיאים והדגלים והמסעות, אז חודש שבט הוא כנגד שבט אשר] ולדיעה בקבלה שחודש שבט הוא כנגד שבט יוסף, ותוכנו וענינו של יוסף הוא כפי שאמרה אימו בלידתו: "יוסף ה' לי בן אחר". וכביאור הצמח צדק באוה"ת על השאלה למה נאמר בן אחר ולא עוד בן או 'בן נוסף' וכיו"ב? מסביר הצ"צ שהכוונה היא שתוכנו וענינו של יוסף הוא להשפיע ולהוסיף ולהפוך את ה"אחר" ל"בן"; ז.א. גם מי שה"י מקודם מחוץ למסגרת באופן של "אחר", להפכו ולהוסיפו למסגרת ולעולם הקדושה, שזהו"ע עבודת התשובה, וכעין הנ"ל שה"נזיקין נהפכים ל"ישועות".

וזהו תפקידו דורנו! שהרי חודש שבט הוא חודש של יוסף – הסתלקות הרבי הקודם ששמו יוסף, והתחלת הנשיאות של אד"ש מה"מ, להשפיע ולהפוך את כולם שיהיו בבחי' בן דקדושה ע"י עבודת התשובה.

תמורת החולין והעולם לקדושה

ה. ענין זה קשור גם לצירוף שם הוי' דחודש שבט; כידוע מ"ש בספרי הקבלה ומובא בסי' "דבר יום ביומו" [בתחילת כל חודש], שלכל חודש יש צירוף שם הוי' שונה מ"י"ב צירופי שם הוי', וכל צירוף מרומז ויוצא מר"ת של פסי אחר מהתנ"ך, כמו לדוגמא החודש הראשון חודש ניסן שהוא "ראש חודשים"⁹, צירוף שם הוי' בו הוא כסדרו י'-ה'-ו'-ה' ומרומז ויוצא מר"ת הפסי "ישמחו השמים ותגל הארץ"¹⁰ וכך לכל חודש. וצירוף שם הוי' באופן שונה, יש רמז בפסוק א'

מהתנ"ך.

וצירוף שם הוי' דחודש שבט הוא ה'-ו'-ה' ומרומז ויוצא מר"ת הפסי בסוף פרי בחוקותי "המר ימירנו והי הוא"¹¹, ושואל אד"ש שהדבר תמוה, כי מדובר כאן באיסור חמור להחליף הקדושה לדבר אחר. וע"ז אומר הפסי שאם כן עשה והחליף "והי הוא ותמורתו יהיה קודש", אבל הרי זה איסור?! ובכ"ז דווקא מילים אלו מובאות בתור הצירוף של שם הוי' לחודש זה?! וע"כ מבאר אד"ש, שאת זה בא הפסי והצירוף ללמדנו, שיש מצב של "המר ימירנו" היינו, לא להחליף [חיו] את הקדושה אלא לקחת ענינים שבינתים הם ענינים של העולם והחולין, ולא בקדושה, ולהמירם ולהפכם לקדושה, שזהו הפירוש "והי הוא" כהמשך הפסי "יהי קודש", ובאופן של "והי הוא" כפי שתז"ל אומרים במילים כגון אלו; "בהוויתו יהא" היינו לקב"ע בהם את הקדושה באופן של קביעות ויציבות.

שזהו תפקידנו ותפקיד כל דורנו להמיר את כל עניני ואנשי העולם והחולין, ולהפכם ולהעלותם לקודש ולהקדש, ולשם. ולעשות מכל מקום בעולם "בית חב"ד", ו"בית משיח". וכנ"ל זהו התוכן של ס' נזיקין כדברי אד"ש להפוך את הנזיקין עצמן לישועות ע"י עבודת התשובה.

אהבת ישראל – ר"ת – י"א.

ו. רואים דבר מעניין ונפלא!

כמו שכתבנו לעיל שאת ספר "טהרה" שהוא ס' העשירי ברמב"ם סיימו השנה במחזור זה, בט"ו טבת שהוא "קיימא סיהרא באשלמותא" של "חודש העשירי הוא חודש טבת" [ובמסלול הלימוד פרק אחד ליום, ביום זה התחילו את ס' העשירי], ועתה בתחילת חודש הי"א שבט מסיימים ספר הי"א נזיקין.

ולציין – ש"י"א – ר"ת אהבת ישראל; ונמצאים בימים הסמוכים ליום ההילולא ויום הנשיאות י' שבט שבמאמר הראשון של הנשיאות כ"ק אד"ש מה"מ "באתי לגניי תשי"א, דיבר אד"ש באריכות על ענין אהבת ישראל שזו היתה נקודת ההנהגה והתביעה של כל הרביים, וסיפר סיפור על כל אחד מהרביים, שענין אהבת ישראל היתה אצלו עיקרית, עד כדי מסירות נפש ובהדגשה.

ובסיום ההלכות וספר נזיקין מדובר במיוחד ובפירוט על מצות ופעולות אהבת ישראל, ו"עזוב תעזוב עמו", ועד כדי שמצוה להקדים בשונא (אפילו בעניני תורה ומצות) "כדי לכוף את יצרו!".

חודש הי"א שבט – מהפך פושעי ישראל

ז. כפי שכתבנו על ס' נזיקין הי"א, ואנו נמצאים בחודש הי"א, ומבואר בחסידות שהמספר יא מורה על הגילוי שלמעלה מסדר השתלשלות שמהפך את הרע לטוב. וכמו ב"י"א סממני הקטורת שהי' ה"חלבנה" שמצד עצמה ריחה רע ונהפכת לאחד מסממני הקטורת היינו שהמספר י"א, מהפך הקליפה לטוב, וכמו שרש"י אומר על "החלבנה"¹²: "בושם שריחו רע, ומנאה

⁸ "דבר יום ביומו".

⁹ בא יב, ב.

¹⁰ תהילים צו, יא.

¹¹ בחוקותי כז, לג.

¹² כי תשא ל, לד.

[ובברייתא דפרק "קנין תורה" בפרקי אבות¹⁹, מביא על קנין עם ישראל את כל לשון הפסוק: "עד יעבור עמך ה', עד יעבור עם זו קניית" ורבינו "בחיי" מביא הגירסא במדרש זה, לא "בזכות התורה" אלא "ויקבלו התורה"; וז"ל: "יבואו ישראל שנקראו קנין, ויקבלו התורה שנקראת קנין, שבזכותה עומדים שמים וארץ שנקראים קנין, ויבנו בית המקדש שנקרא קנין". ומסביר רבינו בחיי: "לפי שנעשו קניינו של הקב"ה בתורה שנתנה להם".

וב"אבן עזרא" מסביר הפסוק: "וטעם קניית, שהיו עבדים למצרים, ואתה קניית אותם להיות לך לעבדים". היינו, שביום זה שמתחילים ללמוד ברמב"ם את ספר "קנין", מודגש מאד בשיעור החומש בחתי"ת ענין הקנין ומעלותיו.

קנה חכמה קנה בינה

ב. ואפשר לשאול; הרי ספר קנין ברמב"ם מדבר על קניינים גשמיים "דברים הנקנין מיד ליד", ולא על קניינים רוחניים כמו תורה וכיו"ב, ומה הקשר ביניהם? והמענה לדבר ברור; מיד בתחילת ספר "קנין" ברמב"ם רואים שעיקר ה"קנין" הוא קנין רוחני וכיו"ב, כמו לימוד התורה, ש"כותרת" הפסוק שמביא בהתחלה; ראשית חכמה קנה חכמה, ובכל קנייך קנה בינה" ז.א. שהרמב"ם מלמדנו שכששומעים על "קנין", לכל לראש קאי על קנין החכמה והבינה – קנין התורה, ורק באופן משני וטפל הם שאר הקניינים, ועיי"כ בעז"ה נפרט יותר בגליון הבא (מס' 230) בסיומים על ההלכות הראשונות של ספר קנין.

קנין – גימטריא - 210

ג. הגימטריא של המילה "קנין" – היא -210, והרי קרי"ס והשירה היתה בשבוע של יציאת מצרים, בשביעי של פסח, שיצאו משם אחרי 210 שנים בגימטריא "רד"ו שמה", וכפי שכתבנו בגליונות הקודמים היות ו"ירידה צורך עליה", כבר בירידה – "רד"ו שמה" מרומזת ומקופלת גודל העליה כי הירידה היא כפולה כנאמר "ירוד ירדנו" ולכן העליה היא כפולה "אעלך גם עלה", ופעמיים "עלה" – גימטריא 210, והיינו שבסיום והשלמת הירידה בשנת 210 לשלימות העליה הכפולה, ולקנין כל העניינים הטובים הבאים ונקנים עם הגאולה שעם ישראל נהיו קניינו של הקב"ה, וקנו את עצמם לעם, וקנו את התורה ואת ארץ ישראל וביהמ"ק.

"תקות" חוט השני¹⁸

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע וזתאריך.

- א. בחת"ת יום תחילת ס' קנין בשירה "עם זו קניית". וקשור לקנין התורה וא"י וביהמ"ק.
- ב. כותרת הספר ע"ד קנין התורה, ראשית חכמה קנה חכמה וגו'.
- ג. קנין – גימט' - 210 – שנת יצי"מ וקריאת ים סוף.

הכתוב בין סממני הקטורת, ללמדנו¹³ שלא ייקל בעינינו לצרף עמנו באגודת תעניותנו ותפילתנו את פושעי ישראל, שיהיו נמנים עמנו" היינו שהי"א פועל את הפיכת הקליפה לקדושה.

וזהו הרי התוכן כנ"ל של ספר הי"א נזיקין שנקרא ישועות, וגם של חודש שבט כנגד שבט יוסף שמהפך ה"אחר" ל"בן", שתוכן חודש שבט הוא כנ"ל עפ"י הפס' "המר ימירנו" עבודת התמורה שהופכין החולין לקדושה.

"תקות" חוט השני¹⁴

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע וזתאריך.

- א. הפיכת ה"נזיקין" ל"ישועות" והטבת לאבנים טובות ומאירות, וה"אחר" ל"בן", והמרת החולין בעולם לקדושה.
- ב. סיום ספר נזיקין ע"ד בעלי תשובה, "בשוב רשע מדרכו וחייה".
- ג. בפרשת בא – יצי"מ, ובפרשת בשח הגולה לגאולה קרי"ס – המיצר נהפך למרחב – "ביד רמה".
- ד. צירוף חודש שבט – המיר ימירנו. וע"כ בסיום ס' נזיקין – הי"א.
- ה. נקודת הנשיאות אהבת ישראל – ר"ת י"א.
- ו. חודש הי"א שבט – מהפך פושעי ישראל להצטרף איתנו.

* * * לחיות עם הזמן!

ספר קנין – א'

מחזור כט שנה זך

יום ד' פרשת בשלח פרשת שירה ז' שבט
הי' תהי' שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח

(בגימטריא)

התחלת ספר קנין - הלכות מכירה

בשירה – עם זו קניית

א. מתחילים את ס' קנין ביום ד' פר' בשלח, שהוא החת"ת של השירה. ובחת"ת דיום זה – בשירה מודגש ענין הקנין, עה"פ "עם זו קניית" כתוב במדרש, מכילתא: "ארבעה נקראו קנין; ישראל נקראו קנין שנאמר 'עם זו קניית' שמים וארץ נקראו קנין, שנאמר "קונה שמים וארץ"¹⁵ בית המקדש (ובליקוי"ש¹⁶ הגירסא: "ארץ ישראל"), נקרא קנין שנאמר¹⁷ "הר זה קנתה ימינו", התורה נקראת קנין שנאמר¹⁸ "ה' קנני ראשית דרכו". יבואו ישראל שנקראו קנין לארץ שנקראת קנין ויבנו בית המקדש שנקרא קנין, בזכות התורה שנקראת קנין, לכך נאמר "עם זו קניית".

¹³ כריתות ו, ב. תדא"ר פ"יג, א.

¹⁴ יהושע ב, חי. ועיין ברשי"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה רחב את המרגלים של יהושע, ועל ידו משפחתה תלו את תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹⁵ לך יא, כב.

¹⁶ ילקוי"ש רנב.

¹⁷ תהילים עח, נד.

¹⁸ משלי ח, כב.

¹⁹ אבות פ"ו מ"י.

להוסיף בחמימות דקדושה!

כשהזמר ר' **מרדי בן דוד** שיחי' ווערדיגר הי' נותן קונצערט שירה ביום א' (כרגיל אלו היו בימי א', יום חופשת האנשים כאן באמריקה) הי' מגיע עם הצוות שלו, לכ"ק אד"ש מה"מ לחלוקת שליחות מצוה לצדקה (כך קרא אד"ש למעמד זה; "שליחות מצוה לצדקה", ולא חלוקת דולרים, אד"ש רצה שאלפי אנשים יתנו יחד צדקה) והי' בא לרבי לבקש ברכה להצלחת הקונצערט.

ביום ראשון א' (שהקונצערט הי' לטובת מוסד HASC לילדים מיוחדים, וציפו לאלפים רבים של משתתפים ותרומות בסכומים גדולים) הגיע האמרגן שלו עם הצוות, אבל מרדכי בן דוד בעצמו לא הגיע, והאמרגן אמר לרבי שר' מרדכי מאד מאד **מצונן** ולא יכל לבוא, וביקש ברכה מיוחדת שיבריא, (כי בדרך הטבע כשהוא מאד מצונן לא שייך לשיר, וכל המאמצים והארגון שהושקעו הי' הולך לאיבוד, והי' הפסד של סכומים עצומים למוסד חינוך החשוב) וכלשונו אמר לרבי שיש לו **COLD** (=הצטננות).

כ"ק אד"ש אמר לאמרגן "**תמסור לו** (לר' מרדכי) **שיוסיף בחמימות דקדושה** וה-**COLD** (=הקרירות, ההצטננות) ילך לו!"...

בהשגחה פרטית למחרת פגשתי מישהו שסיפר לי שהשתתף בקונצרט הני"ל, וסיפר שלא הורגש בכלל שהי' מצונן, ואדרבה הי' בהצלחה גדולה ומיוחדת! (וראו בעליל ה"מופת" והברכה של אד"ש, למרות שעד הברכה בדרך הטבע יום קודם לא הי' במציאות כלל שישיר).

לא ראו איש את אחיו

נכתב בגליון במעלת האנשים הפשוטים **ואהבת ישראל**; ויש לזה סמך בפרשת **בא**;

בפרשה נאמר ע"י "**חושך מצרים**": "ולא ראו איש את אחיו", ואומרים ע"ז שזהו מצב שלא שמים לב ולא רואים (ומתחשבים) א' בשני, וזהו "**חושך מצרים, וימש חשך**", וכמו שאומרים היום ב"דרך הצחות". "הוא לא רואה אותו (לא "סופר" אותו) ממטר".

ואפשר להוסיף, שזה הביא להמשך, הכתוב: "ולא קמו איש מתחתיו"; היינו שאף א' לא הי' מוכן "לקום" "לקראת" השני, ולעזור לזולת.

אבל "לכל בני ישראל הי' **אור במושבותם**"; בני ישראל מראים אור ו"**מאור** פנים" א' לשני, שנה מביא לאור **הגאולה**!

וכפי שכתבנו נמצאים בסיום ספר הי"א, ובתחילת חודש הי"א. אפ"ל י"א – ר"ת – אהבת ישראל, וגם, אור ישראל (או: ישראל אור).

והרבי שליט"א מלך המשיח קיבל הנשיאות בחודש הי"א וביום הי"א ובשנת הי"א – תש"א; שהנקודה העיקרית של הנשיאות היא **אהבת ישראל**!

שיר חדש!

בענין פרשת שירה; בשלי"ה כותב בפרשה זו, ע"ז שחז"ל אומרים: "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה", שבפשטות הכוונה מכיוון שקיי"ס קשורה באיבודן כ"כ הרבה גויים, מעשי ידיו של הקב"ה, ואיך אומרים שירה? ולכן זו סיבה שלא אומרים בפסח הלל שלם רק בימים הראשונים ולא אח"כ.

אבל השלי"ה מסביר זאת לגמרי אחרת; הקב"ה אומר להם ותובע, עכשיו אתם אומרים שירה אחרי שכבר רואים בעיניי את הניסים הגדולים ואבדן מצרים, למה לא אמרתם שירה על עצם ההבטחה והאמונה שיהיו הניסים, כמו שה' הבטיח; "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון!!" היינו שיהודי צריך להיות בשמחה על עצם ההבטחה האמונה והביטחון שידעים שהולכים להיות ניסים.

וממשיך השלי"ה שזהו החידוש לעת"ל, שיהודים יודו לה' וישמחו על הניסים שעומדים להתרחש מצד האמונה והביטחון, וזהו מה שנאמר על לעת"ל שיהי' "**שיר חדש**"; היינו סוג **חדש** של שיר שישירו לפני התרחשות הניסים מצד **תוקף האמונה**! וזה עצמו מביא את הגאולה העתידה, מ"י"ד ממ"ש!!

ולכן נאמר **שיר** – ל' **זכר**, ולא כבעבר **שירה** – ל' **נקבה**, היינו תוקף **חזק** של שיר.

וזהו מ"ש "**תשורי מראש אמנה**"; היינו השירה מראש לפני הניסים מצד האמונה.

ובזה מבאר השלי"ה מ"ש חז"ל: "ביקש הקב"ה לעשות חזקי משיח, ואמרה מידת הדין, "שעשית לו את כל הניסים של הרפואה והמלחה ולא אמר **לפניך** שירה", ושואל השלי"ה הרי מפורש נאמרה תודתו של חזקי בישעי' "מכתב לחזקי!!" ומבאר השלי"ה שהתביעה היתה שלא אמר **לפניך**, היינו לפני הניסים, שזהו תנאי להבאת הגאולה.

ובכך גם מבאר מאמחז"ל: "עתידין צדיקים שיאמרו שירה לעתיד לבוא", ושואל מהו **כפל הלשון** עתידין ולעתידי לבוא?! ומבאר השלי"ה, שהפירוש הוא, שבעתיד יאמרו את השירה **כבר על העתיד לבוא**!

וזהו התנאי להבאת הגאולה השלימה ע"י המשיח שכבר יודו וישוררו לפני שרואים הניסים, וזה עצמו יביא את הניסים הגדולים והגאולה מ"י"ד ממ"ש, נאו!

שירה וזמרה!

כשהי' 30 יום אחרי ג' תמוז (ומעניין שאז הבינו ולא קראו לזה "שלושים" אלא כינוס תודה לרופאים) בג' אב, התאספו כל אנ"ש אלפים רבים באולם ביהכני"ס 770 וכל א' מהרופאים סיפר מה שחווה.

ורופאו האישי של אד"ש בשנים נ"ב-נ"ד סיפר שהרבי קרא לו הרבה פעמים במשך שנתיים אלו, והוא התכופף לשמוע, והרבי לחש לו כו"כ משפטים שלא הבין אותם, אבל, שתי מילים שהרבי חזר עשרות פעמים (והוא תיאר והדגים איך שהרבי ביטא אותן בצורה ברורה ומפורשת: "**שירה וזמרה**!")

שירה וזמרה!...!" (וזה חזר ע"ע עשרות פעמים רבות...) היינו שאלו הן המילים האחרונות לע"ע ששמעו מאד"ש מה"מ, וזהו "**צו השעה**!" לזמננו להבאת הגאולה ע"י **שירה וזמרה**.

ובט"ו מנחם אב באותה שנה בעז"ה הקמנו את "מטה שירה וזמרה לקבלת פני משיח צדקנו!" שמארגנים פעמים רבות שירה וריקודים עם כלי זמר.

וכעת מתכוננים לשישים ימי שמחה של חודש אדר, שנה מעוברת, ובוודאי כל א' וא' מאנ"ש והתמימים ירצה להיות שותף בזה לא רק בגופו, אלא גם **בממונו** לעזור לי (בתרומות נכבדות) להחזיק הפעולות של השמחה והמבצעים, שלא נכרע תחת הנטל, וכמו שלמדנו ברמב"ם בסוף ספר נזיקין "שלא תניחנו ליפול" "רובץ תחת משאו", אלא "**עזוב תעזוב עימו**!"

לזכות

הרה"ח **אברהם בן לאה**

שיקויימו בכל משפחתו כל ברכות כ"ק אד"ש מלך המשיח להצלחה ולעליה בכל העסקים והעניינים הגשמיים

והרוחניים, מתוך הרחבה בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים, וירונו נחת חסידותי מכל יוצאי חלציהם, ויזכו

לראות קבלת פני מלך המשיח, מ"י"ד ממ"ש נאו!

(דברים שנאמרו בסעודות סימיו הרמבי"ם בביהכני"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!